

۲۱ میلیارد دلار از ذخایر ارزی ایران در کشورهای غربی به چین منتقل شده است و چینی‌ها پول خرید نفت از ایران را بلوکه کرده‌اند.

مجیدرضا حریری، رئیس اتاق مشترک ایران و چین؛

مجیدرضا حریری، رئیس اتاق مشترک ایران و چین گفت:

ذخایر ارزی ایران در دیگر کشورها به چین منتقل شده است.

به گزارش اسپادانا خبر، او در گفت و گو با خبرگزاری مهر ادامه داد:

روابط ایران و چین از سال ۲۰۰۰ به این سو همواره رو به افزایش بوده است. در سال ۲۰۱۴ حجم مبادلات دو کشور به رقم ۵۱.۸ میلیارد دلار رسید که بالاترین میزان تجارت ایران و چین محسوب می‌شود اما از ۲۰۱۴ به بعد دچار فترت در روابط دو کشور شدیم که در نتیجه آن صادرات مواد پایه نفتی و معدنی کشور به چین و همچنین به دیگر کشورها افت کرد. علاوه بر موضوع کاهش درآمدهای نفتی از سال ۲۰۱۷ شاهد آغاز تحریم‌های جدید علیه ایران بودیم و بار دیگر از همین سال میزان تبادلات ایران و چین کاهش شد اما این ارقام «قدر مطلق» رابطه تجاری ایران و چین بوده اما «قدر نسبی» آن نه تنها کاهش نبوده بلکه افزایش هم پیدا کرده است. در بخش وادارت نیز ۲۳ درصد مباد کالاهای وارداتی ایران به چین اختصاص دارد. البته باید واردات غیر مستقیم از چین را هم در نظر گرفت بخصوص که ۳۱ درصد کالاهای وارداتی به ایران از مباد امارات متحده عربی در گمرک ثبت می‌شود که عمدتاً ری اکسپورت (صادرات مجدد) کالاهای چینی به ایران است. ۸۰ درصد صادرات ما پتروشیمی و مواد معدنی است. همین شاخص در خصوص صادرات ایران به چین هم صدق می‌کند.

او گفت:

آنچه از چین وارد می‌کنیم عموماً مواد اولیه تولید است. کل واردات ما طی ۱۰ ماه امسال را اگر بخواهیم در ۲۰ قلم کالا معرفی کنیم شامل گوشی تلفن همراه، ذرت دامی، گندم، دانه سویا، روغن آفتابگردان و روغن گلرنگ، کنجاله سویا و جو ۸ قلم اصلی هستند که به تنهایی ۹۰ درصد واردات ما را تشکیل می‌دهند. ۱۲ قلم کالای بعدی تنها ۱۰ درصد واردات را در اختیار دارند. این ۸ قلم کالاهای میلیارد دلاری در واردات ما هستند و از قلم نهم به بعد کمتر از نیم میلیارد دلار ارزش آنها است. متأسفانه هیچ کالای‌های تک که در توسعه کشور مؤثر باشد در لیست واردات ما دیده نمی‌شود. متأسفانه بخش زیادی از کالاهایی که وارد می‌کنیم برای سیر کردن شکم مردم است و باز هم متأسفانه اینکه کالاهایی مانند کنجاله سویا و خوراک دام و طیور با ارز دولتی به دامداری‌ها و مرغداری‌ها داده می‌شود تا به خوراک و طیور تبدیل شده و به جای آنکه مرغ و گوشت سر سفره مردم بیاید، دام را صادر یا قاچاق می‌کنیم یا حتی مواد لبنی تولید می‌کنیم که صادر کنیم آن هم با ارز دولتی. ما کود و سم وارد می‌کنیم تا به باغدار بدهیم، باغدار هم کیوی برداشت می‌کند تا به دیگر کشورها بفرستد. ما هیچ گونه کالای مصرفی از چین وارد نمی‌کنیم؛ هر کالایی که از چین وارد می‌شود، از گمرک مستقیماً به واحد تولیدی می‌رود تا به کالایی برای مصرف داخل یا صادرات تبدیل شود.

وی ادامه داد:

چینی‌ها در بهترین حالت ۵۰ میلیارد دلار با ما تجارت داشته‌اند حال آنکه فقط تفاوت تراز تجاری چین و آمریکا سالانه ۵۰۰ تا ۶۰۰ میلیارد دلار است که ۱۰ برابر ما تفاوت تراز تجاری دارند

حریری گفت:

چیزی تحت عنوان پول بلوکه شده ایران در چین را به رسمیت نمی‌شناسم. هر چه به چین نفت فروخته‌ایم در مقابل آن کالا وارد کرده‌ایم شاید حتی در برخی موارد هم بیشتر. در میانه دهه ۱۳۸۰ و از سال ۸۶ به بعد، ذخایر ارزی ایران در دیگر کشورها که در بانک‌های مختلف دنیا خصوصاً اروپایی به اشکال نقدی یا اوراق دلاری یا سهام سرمایه گذاری شده بود و این پول‌ها با ریسک احتمال بلوکه شدن آن در صورت شکایت برخی کشورهای اروپایی و آمریکایی مواجه بودند به بانک‌های چینی منتقل شدند. این ۲۱ میلیارد دلاری که گفته می‌شود ما در چین داریم همان ذخایر ارزی ما در کشورهای غربی است که به چین منتقل شده است بنابراین چینی‌ها پول خرید نفت از ایران را بلوکه نکرده‌اند. در حال حاضر امکان انتقال این پول‌ها به بانک مرکزی وجود ندارد برای اینکه امکان افتتاح حساب از سوی بانک مرکزی در سایر کشورها نیست. چین نه تنها هزینه‌ای بابت نگهداری دریافت نمی‌کند بلکه حاضر است تا چند برابر این رقم را به صورت فاینانس در اختیار ما قرار دهد و این رقمی که در بانک‌های چینی داریم به عنوان ضمانت فاینانس به پروژه‌های ایران از سوی دولت چین پذیرفته شود. حرف‌هایی که درباره روابط ایران و چین در برخی رسانه‌های معاند زده می‌شود مبنای سیاسی و مخالفت با نظام کشورمان دارد. «چین هراسی» یک پدیده طبیعی از سوی دشمنان است اما در داخل مسئولان ما باید روشنگری کنند و اذهان را درباره این رابطه توجیه کنند. آیا کشور و نظامی که ۸ سال در برابر تهاجم دنیا ایستاد تا حتی یک وجب از خاک خود را ندهد آیا می‌آید یک جزیره خود را به کشور دیگری مبدد؟ اصلاً این دروغ‌ها باورکردنی است؟ همچنین به هیچ وجه تخفیف‌های ۷۰ درصدی یا حتی ارزان‌تر فروختن نفت ایران به چین صحت ندارد. چرا باید دولت ما چنین کاری کند؟ مگر «بچه‌گرد» هستیم که چوب حراج به منابع کشور بزنیم؟

برچسب‌ها: [تحریم](#) [1]

[صنعت نفت](#) [2]